

24 marca – święto rodzinne

Św. Josemaría Escrivá żywił wielkie nabożeństwo do Archaniołów Rafała, Gabriela i Michała. Do czasu zmian kalendarza liturgicznego w 1970 r. w wigilię uroczystości Zwiastowania NMP (25 marca) obchodzone było święto Archanioła Gabriela. Ze względu na tę tradycję w Opus Dei dzień 24 marca jest obchodzony jako „święto rodzinne”, jako okazja do zwrócenia większej uwagi na św. Archanioła Gabriela.

24-03-2026

Bóg chciał, aby powołanie do świętości rozbrzmiało z nową siłą w uszach wszystkich chrześcijan. Za pośrednictwem Opus Dei przypomina, że wszystkie stany i uczciwe sytuacje życiowe nadają się, aby w nich szukać i znaleźć Boga; że także małżeństwo – dla tych, którzy są do niego powołani – jest rzeczywiście boskim powołaniem.

„Większość moich dzieci supernumerariuszy żyje w stanie małżeńskim i dla nich miłość oraz obowiązki małżeńskie są częścią powołania boskiego. Opus Dei uczyniło z małżeństwa drogę boską, powołanie. Od trzydziestu lat wpajam w dusze tylu ludzi powołaniowe znaczenie małżeństwa i ucząc – nie mówię tego ja, lecz tak to sformułował Kościół – że

dziewictwo, a także doskonała czystość, jest wyższa niż małżeństwo, wynieśliśmy małżeństwo, czyniąc z niego powołanie. Ileż par oczu widziałem więcej niż raz, kiedy, uważając – oni i one – że oddanie jest nie do pogodzenia ze szlachetną i czystą miłością, słyszeli mnie mówiącego, że małżeństwo jest boską drogą na ziemi!”^[1]—.

„My nie boimy się miłości ludzkiej, świętej miłości naszych rodziców, którą posłużył się Bóg, aby dać nam życie. Miłość tę – mówił św.

Josemaria – ja błogosławię obiema rękami. Nie dopuszczę, aby któreś z moich dzieci przestało bardzo kochać święty sakrament małżeństwa.

Dlatego śpiewamy bez obaw piosenki o czystej miłości ludzi, które są także wierszami o ludzkiej miłości na sposób boski. A my, którzy zrezygnowaliśmy z tej miłości na ziemi dla Miłości z wielkiej litery, nie

jesteśmy samotni: mamy równie czyste serce.

Mówię to wam, córki i synowie moi, którzy zostaliście powołani przez Boga, aby założyć rodzinę, abyście się kochali, abyście darzyli się zawsze żywą miłością jak wtedy, gdy byliście narzeczeństwem.

Ubogie pojęcie o małżeństwie, które jest ideałem i powołaniem, ma ten, kto myśli, że radość kończy się, kiedy zaczynają się trudności i przeciwności, jakie życie niesie ze sobą.

To wtedy miłość się hartuje i staje się silniejsza niż śmierć: *fortis est ut mors dilectio* (Pnp 8,6). Potoki trosk i trudności nie są zdolne zagasić prawdziwej miłości: łączy was poświęcenie, które hojnie dzielicie – *aquae multae non potuerunt extinguere caritatem* (Pnp 8,7) – i owe liczne trudności, fizyczne lub psychiczne, nie zdołają zgasić serca.

Wasze małżeństwo będzie zazwyczaj bardzo płodne. A jeśli Bóg nie da wam dzieci, poświęćcie swoją energię na bardziej intensywne apostołstwo, które wam da wspaniałą płodność duchową. Pan Bóg zwykle koronuje rodziny chrześcijańskie koroną dzieci, jak wam to często mówiłem. Przyjmujcie je zawsze z radością i wdzięcznością, ponieważ są prezentem i błogosławieństwem od Boga, i dowodem Jego zaufania”^[2].

Powołanie do Opus Dei, jako supernumerariusze / supernumerarie, jest otwarte dla wszystkich osób: „mężczyźni i kobiety, młodzi i starzy, zdrowi i chorzy, wszyscy mogą tą drogą iść i prowadzić swoje apostołstwo indywidualne oraz zbiorowe, które się im zleci”^[3]. Wystarczy, aby, mając powołanie, byli gotowi wnieść zaczyn Chrystusa do swojego codziennego życia.

„Wasza skuteczność, moje dzieci, będzie konsekwencją waszej osobistej świętości, która uzewnętrznia się w odpowiedzialnym działaniu, która nie będzie się chować w anonimowości. Chrystus Jezus, Dobry Siewca, ściska nas jak pszenicę w swojej zranionej ręce, zrasza nas swoją krwią, oczyszcza nas, upaja nas! I potem hojnie rozsiewa nas pojedynczo po całym świecie, tak jak powinni iść Jego dzieci z Opus Dei, rozrzuć, bo przecież pszenicy nie sieje się workami, lecz ziarno po ziarnie”^[4].

Supernumerariusze, tak jak inni członkowie Dzieła, mają na celu swoje osobiste uświęcenie i apostołują w zwyczajnych okolicznościach swojego życia, między innymi na łonie rodziny, do której założenia zazwyczaj Bóg ich wzywa.

Na tym polega główne zadanie supernumerariuszy. „Wasze pierwsze apostolstwo jest w domu: otrzymujecie w Opus Dei formację, dzięki której umiecie docenić piękno rodziny, nadprzyrodzone dzieło, którym jest utworzenie ogniska domowego, źródło uświęcenia, które zawiera się w obowiązkach małżeńskich. Chociaż, świadomi wielkości waszego powołania małżeńskiego – tak jest, powołania! – czujecie szczególną cześć i głęboką miłość wobec doskonałej czystości, wiedząc, że przewyższa ona małżeństwo (zob. Mt 19,11 i nn; 1 Kor 7,25-40; Sobór Trydencki, Sesja XXIV, can. 10). Dlatego szczerze cieszyć się, kiedy któreś z waszych dzieci, z łaską Bożą, idzie tą drugą drogą, która nie jest poświęceniem – jest to wybór z dobroci Boga, powód do świętej dumy, ochocza służba wszystkim z miłości do Jezusa Chrystusa”^[5].

Supernumerariusze mogą w swojej rodzinie i w społeczeństwie prowadzić apostołstwo bez granic. Św. Josemaria napisał: „prowadząc indywidualną pracę apostołską, staracie się zbliżyć osoby, z którymi jesteście w kontakcie, do zbiorowych środków formacji duchowej i doktrynalnej, które Dzieło organizuje: dni skupienia, wykłady, kręgi, itd. oraz do kierownictwa duchowego z naszymi księżmi, ponieważ środki te są bardzo skuteczne i konieczne do uzupełnienia opieki nad duszami, którymi się zajmujecie, korzystając z życia zawodowego, z miejsca, które zajmujecie w świecie, ze swojej sytuacji rodzinnej; posługując się wszystkim, ponieważ wszystko jest środkiem do apostołstwa”^[6].

Świętemu archaniołowi Gabrielowi, który zwiastował Maryi Jej powołanie do bycia Matką Boga, powierzamy ową wspaniałą pracę,

którą realizuje Dzieło. I prosimy
Boga: *spraw, aby nasze modlitwy
dotarły do Ciebie za pośrednictwem
aniołów, tak jak pachnące kadzidło*^[7].

^[1] św. Josemaría Escrivá, *List*, 9 I
1959, nr 10.

^[2] Św. Josemaría Escrivá. *List*, 9 I
1959, nr 53-54.

^[3] Św. Josemaría Escrivá. *Instrukcja*,
maj 1935, 14 IX 1950, nr 10.

^[4] Św. Josemaría Escrivá. *List*, 9 I
1959, nr 16.

^[5] Św. Josemaría Escrivá. *List*, 9 I
1959, nr 53.

^[6] Św. Josemaría Escrivá. *List*, 9 I
1959, nr 16.

^[7] *Ad Vesp., Preces.*

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/24-marca-swieto-rodzinne/](https://opusdei.org/pl-pl/article/24-marca-swieto-rodzinne/)
(12-03-2026)